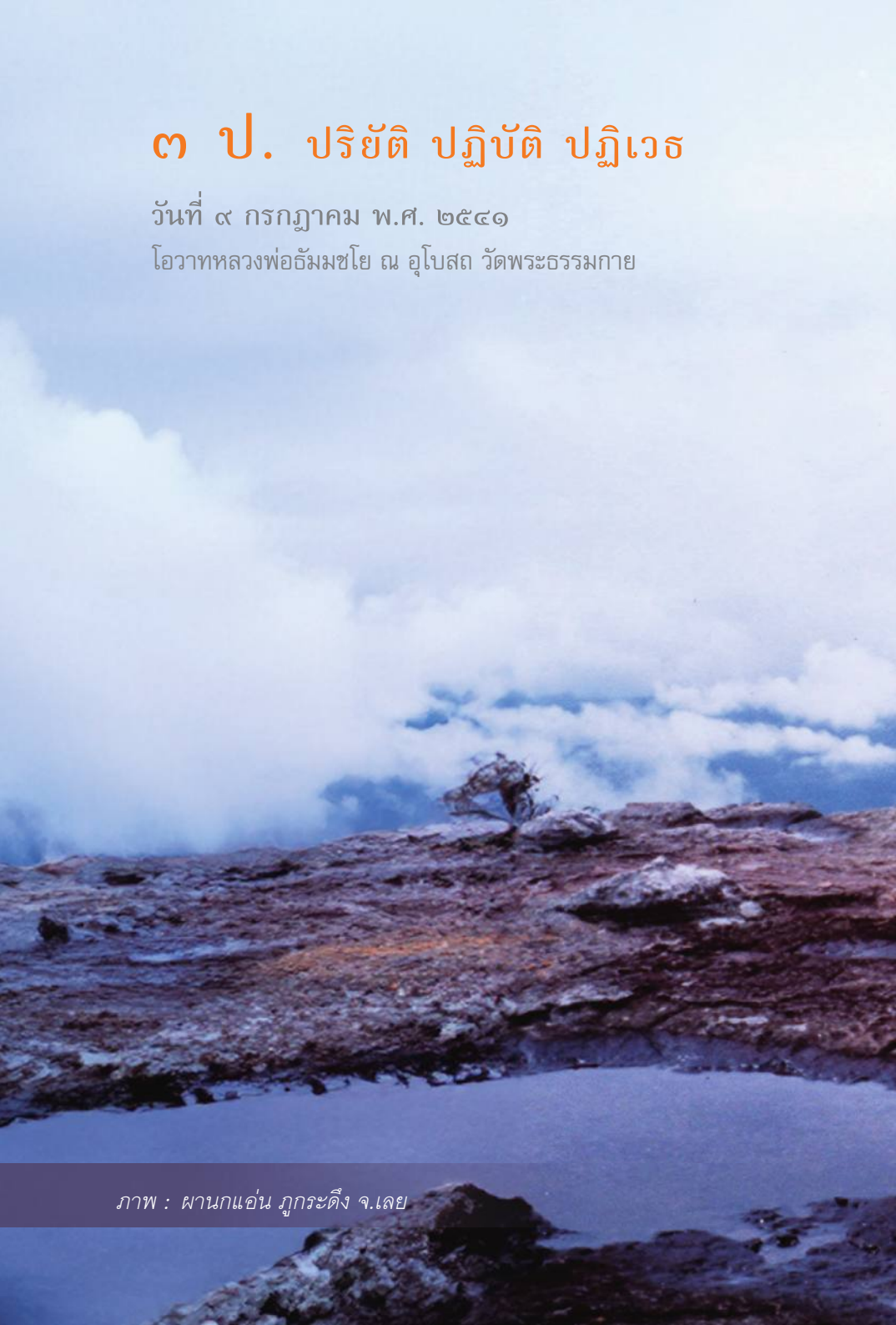

๓ ป. ปรัชติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ

วันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

โอบาทหลวงพ่อดัมมชโย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

ภาพ : ผานกแอ่น ภูกระดึง จ.เลย

วันพหุสัปดาห์ที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

วันนี้เป็นวันเข้าพรรษา เมื่อสักครู่เราได้พร้อมใจกันอธิษฐานพรรษา โดยมีความตั้งใจกันว่า เราจะจำพรรษาอยู่ในขอบเขตที่สงฆ์ได้กำหนดเอาไว้เท่านั้น เราจะอยู่รักษาพระธรรมวินัยนี้ ตลอดระยะเวลา ๓ เดือน สำหรับประเพณีการอยู่จำพรรษา พวกเราได้ศึกษาและทราบกันดีอยู่แล้ว หลวงพ่อจะไม่นำมาอธิบายในที่นี้ แต่มีเรื่องที่จะมาพูดคุยแนะนำให้พวกเราได้ทราบว่า ในระหว่างที่อยู่จำพรรษานั้น เราควรทำอะไรกันบ้าง

ตามแบบอย่างพระพุทธองค์

การที่เราได้ตัดสินใจสละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งความสนุกสนาน เพลิดเพลินในทางโลก ทั้งหมู่ญาติ ทั้งครอบครัว ทั้งธุรกิจการงาน ทั้งทุกสิ่งมา เพราะพิจารณาเห็นว่า ชีวิตของฆราวาสนั้นอึดอัดคับแคบ ไม่กว้างขวาง ไม่เหมาะที่จะแสวงหาทางพ้นทุกข์ เพราะต้องเกี่ยวข้องกับเครื่องกังวลมากมาย จึงหาโอกาสมาศึกษาวิธีการที่จะทำให้ตัวของเรา ทำใจของเรา ให้พ้นจากความทุกข์ทั้งหลาย

ดังที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา ได้เคยตรัสไว้ว่า “ชีวิตฆราวาส คับแคบ เป็นทางมาแห่งธุลี บรรพชาเป็นทางปลอดโปร่ง การที่บุคคล ผู้ครองเรือนจะประพาสพรหมจรรย์ให้บริสุทธิ์บริบูรณ์เพียงอย่างเดียว ดุจสังข์ขี้ด ไม่ใช่ทำได้ง่าย อย่างกระนั้นเลย เราพึงปลงผมและหนวด นุ่งห่มผ้ากาสาวพัสตร์ ออกบวชเป็นบรรพชิต”

ดังนั้น ลูก ๆ จึงตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยวเข้ามาบวชในบวรพระศาสนา เพราะเห็นว่า ชีวิตนักบวช และคำสอนของพระบรมศาสดาท่านั้น ที่สามารถทำให้หลุดพ้นจากความทุกข์ทั้งปวงได้ โดยศึกษาจากต้นแบบ คือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า และพระอริยสาวกทั้งหลายในกาลก่อน

พระพุทธรองค์และพระอริยสาวกทั้งหลายนั้น แต่เดิมท่านก็เป็น บุคคลธรรมดา มีชีวิตเช่นเดียวกับพวกเรานี่แหละ แต่ท่านมีดวงปัญญา และกำลังบุญบารมีมากมายมหาศาล ท่านมองเห็นว่า ชีวิตในโลกนั้น เป็นทุกข์ มีสุขน้อย แต่มีทุกข์มาก ไม่ว่าจะเป็นชนระดับใดก็ตาม จะเป็น ชนชั้นล่าง ชั้นกลาง ชั้นสูง เป็นเศรษฐี มหาเศรษฐี หรือเป็นพระราชามหากษัตริย์ ล้วนแต่มีความทุกข์ด้วยกันทั้งสิ้น

โดยเฉพาะพระบรมครูของเรามาจากตระกูลกษัตริย์ พระอริยสาวกทั้งหลายที่มาจากตระกูลกษัตริย์ก็มากมาย จากมหาเศรษฐี พ่อค้า คหบดี นักวิชาการก็มาก จากชนชั้นกลาง ชั้นล่าง ก็ไม่น้อย ซึ่งชีวิตของชาวโลก ในยุคนั้นกับยุคนี้ก็ไม่ได้แตกต่างกัน เพราะพื้นฐานของชีวิตนั้นเป็นทุกข์ เหมือนกัน

ท่านเหล่านั้นได้พิจารณาเห็นว่า ชีวิตเป็นทุกข์ จึงคิดหาหนทางที่จะ ออกจากทุกข์ ด้วยปัญญาของท่านก็พบว่า ชีวิตของฆราวาสนั้นอัดอัด คับแคบ ต้องเสียเวลาทำมาหากิน สนุกสนานเพลิดเพลินไปวัน ๆ มีหน้าซำ ยังมีเครื่องกังวลมากมาย และมองเห็นว่าชีวิตของนักบวชมีเครื่องกังวล น้อย มีเพียงปัจจัย ๔ เป็นเครื่องอาศัย เพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ได้เท่านั้น ไม่ต้องเสียเวลาไปยุ่งเกี่ยวกับสังคมภายนอก มีเวลาว่างมากพอสำหรับการ แสวงหาหนทางพ้นทุกข์

ท่านจึงตัดสินใจออกบวช แล้วศึกษาฝึกฝนอบรมตนเอง จนกระทั่ง ได้พบหนทางพ้นทุกข์ เข้าถึงพระธรรมกายภายใน เข้าถึงความเป็น อริยบุคคล เข้าถึงความเป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าในที่สุด

พวกเราทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน ได้อาศัยท่านเหล่านั้นเป็นต้นแบบ แล้วก็เกิดกุศลศรัทธา อยากจะทำตามท่าน อยากเป็นอย่างท่าน เราจึง ได้ทั้งทุกสิ่งทุกอย่างมาบวช เพื่อเจริญรอยตามท่านเหล่านั้น

บัดนี้เราได้ดำรงอยู่ในเพศของนักบวชโดยสมบูรณ์แล้ว เมื่อมีความ ตั้งใจแน่วแน่อยากเป็นอย่างท่าน เราจะต้องทำตามท่าน ท่านทำอะไร เราก็ต้องทำอย่างนั้น

ภายในพรรษานี้เรามีเวลาอย่างจำกัด ในฤดูกาลที่ดี อากาศยัง ไม่ร้อนหนาว และเพิ่งผ่านฤดูร้อนมาหยก ๆ ฝนฟ้าก็ตกลงมาให้ความชุ่มฉ่ำ เย็นกายเย็นใจ ให้กายและใจของเรานั้นบันเทิง ร่าเริง สดชื่น เหมาะสม ที่จะศึกษาพระธรรมวินัย และประพฤติปฏิบัติธรรมกันอย่างเต็มที่

เพราะฉะนั้น ภายในพรรษานี้ เมื่อเราตั้งใจจะอยู่จำพรรษากันที่นี่ โดยไม่ไปค้างคืนที่ไหน ก็ขอให้ทุ่มเทชีวิตจิตใจ เพื่อศึกษาพระธรรมวินัย และตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมให้เต็มที่

ไตรสิกขา การศึกษาที่แท้จริง

พระธรรมคำสอนนั้นท่านแบ่งเอาไว้เป็น ๓ ป. คือ ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ เรื่องของการศึกษาก็มีอยู่เพียง ๓ อย่าง คือ ไตรสิกขา ได้แก่ ศีลสิกขา จิตตสิกขา และปัญญาสิกขา

การศึกษาทั้งสามอย่างนี้เป็นหน้าที่อันสำคัญของพระภิกษุสามเณร ที่บวชเข้ามาในบวรพระพุทธศาสนาที่จะพึงศึกษาอย่างเต็มที่ เพราะเป็นการศึกษาที่แท้จริง

หลวงพ่อยืนยันว่า ไตรสิกขานี้ เป็นสิ่งที่นักบวชควรศึกษา และต้องศึกษาให้ได้ เมื่อเราได้ครองผ้ากาสาวพัสตร์อยู่ในเครื่องแบบนี้แล้ว สิ่งที่ต้องศึกษาก็มีเพียงเท่านั้น

เรียนเพื่อพ้นโลก

หลวงพ่เห็นนักบวชบางท่าน แทนที่จะศึกษาเรื่องไตรสิกขา กลับหันไปศึกษาวิชาทางโลก หวังจะได้วุฒิเทียบเท่าปริญญาตรี โดยให้เหตุผลว่า เรียนเพื่อให้ทันโลก เพราะถ้าไม่ทำอย่างนั้น ก็ไม่รู้อะไรจะนำไปสอนญาติโยมได้ บอกว่าเรียนเพื่อให้ทันโลก แต่เท่าที่สังเกต ในกาลต่อมาก็ไม่ทันโลกสักที เพราะในที่สุดก็มักจะลาสิกขาออกไปอยู่กับโลก

วัตถุประสงค์ที่แท้จริงในการศึกษาของพระภิกษุสามเณรนั้น ไม่ใช่เรียนเพื่อให้ทันโลก แต่เราเรียนเพื่อให้พ้นโลก ไม่อย่างนั้นจะเรียกว่า “โลกุตระ” ได้อย่างไร

เราเรียนเพื่อวัตถุประสงค์อย่างนี้เท่านั้น เรียนเพื่อความพ้นโลก เพราะว่าโลกนี้เป็นทุกข์ โลกทั้งสาม ทั้งกามภพ รูปภพ และอรุพภพ ไม่มีอะไรที่น่าสนใจอย่างจริงจังที่จะติดข้องอยู่ มีเพียงที่เดียวที่เราควรจะไปและอยู่ ที่นั่นก็คือ “พระนิพพาน” นี่คือวัตถุประสงค์ของการบวช ที่มีพระผู้มีพระภาคเจ้าและพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นแบบอย่างเอาไว้

หลวงพ่อบอกว่า ลูกหลวงพ่อกับทุกคน ๆ รูป ก็คงมีความตั้งใจเช่นเดียวกับพระผู้มีพระภาคเจ้าและพระอริยสาวกทั้งหลาย เราได้ใช้สติปัญญาพิจารณาตนเอง และไตร่ตรองคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว จึงได้ตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยวที่จะเข้ามาบวชในบรรพชิตศาสนา

เพราะฉะนั้น เมื่อเราเป็นนักบวชแล้วจึงเรียนเพื่อความพ้นโลกเกิดอย่าไปหวังเรียนแค่ให้ทันโลกเลย เพราะไม่เกิดประโยชน์อันใด

สิ่งที่ชาวโลกอยากรู้

หลวงพ่อบวชมา เพลิดเพลินเดียวปีนี้นำพรรษาที่ ๓๐ แล้ว หลวงพ่อทตตะ ท่านบวชมาเกือบ ๓๐ พรรษา พระเถรานุเถระที่นั่งข้าง ๆ หลวงพ่อ ก็ล้วนมีพรรษามากทั้งสิ้น ได้เป็นครูบาอาจารย์สั่งสอน แบ่งปันความรู้ที่ได้ศึกษามาให้แก่สาธุชนทั้งหลายซึ่งเป็นชาวโลก แต่ก็ไม่เคยถูกถามเกี่ยวกับเรื่องวิชาทางโลกเลย ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ คณิตศาสตร์ หรือศาสตร์อื่นใดก็ตาม สิ่งที่เขาถามกันนั้นล้วนเป็นสิ่งที่เขาไม่รู้ แล้วก็อยากจะรู้ เพื่อที่จะดำเนินชีวิตให้ถูกต้องและปลอดภัย

เขาจะถามเรื่องบุญ เรื่องบาป ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เพราะเขาอยากเป็นคนดี ตั้งแต่เป็นคนดีในระดับหนึ่ง ที่เรียกว่า กัลยาณชน จนกระทั่งอยากมีคุณธรรมที่ยิ่ง ๆ ขึ้นไป แต่เขาไม่รู้ว่าความดีนั้นคืออะไร และจะทำอย่างไรจึงจะได้ความดี เพราะการเป็นคนดีนั้น จะต้องมีความดี จึงจะเรียกว่า เป็นคนดี นี่คือการถามที่เขาอยากจะได้คำตอบกัน

เขาอยากจะมีชีวิตของชีวิต เช่นว่า

ก่อนที่จะมีชีวิตในปัจจุบัน ชีวิตในอดีตมีไหม ?

หลักในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน ทำอย่างไรจึงจะดี จึงจะประณีต
จึงจะวิเศษ ?

ชีวิตหลังความตายมีไหม ?

ทำอย่างไรจึงจะทำให้ชีวิตหลังจากละโลกไปแล้วประณีต มีความสุข
ยิ่ง ๆ ขึ้นไป ?

ชาวโลกเขาอยากรู้อย่างนี้ นี่คือสิ่งที่หลวงพ่อยืนยัน และ
พระเถระที่นั่งอยู่รอบข้างหลวงพ่อก็ยืนยันอย่างนี้

ฉะนั้น ลูกทั้งหลายที่ได้ตั้งใจมาบวชอยู่ร่วมกันในวัดพระธรรมกาย
จะเป็นพระเป็นเถระที่ดี ก็ควรมีความคิดเดียวกันว่า เราจะมาศึกษา
พระธรรมวินัย ศึกษาไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ให้เข้าใจถ่องแท้
เพื่อให้พ้นโลก ให้คิดกันอย่างนี้นะลูกนะ

เมื่อเราคิดอย่างนี้แล้วจะมีผลอย่างไร ก็จะเกิดผลอันยิ่งใหญ่ ทำให้
เราอยากเป็นพระเป็นเถระที่สมบูรณ์ แล้วก็จะศึกษาค้นคว้าวิธีการที่ทำให้
ได้เป็นพระเป็นเถระที่สมบูรณ์

หลวงพ่อตัดทะนันทันได้จัดทำหนังสือเล่มหนึ่ง ชื่อว่า **“พระแท้”** เพื่อให้ทราบว่ พระภิกษุสามเณรที่แท้ควรเป็นอย่างไร ท่านก็คัดลอกมาจาก
พระไตรปิฎก ผสมกับประสบการณ์ของท่าน และสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
นำมารวบรวมและเรียบเรียงเป็นหมวดเป็นหมู่ เพื่อให้ง่ายต่อการศึกษา
ให้พวกเราไปอ่านไปศึกษาและปฏิบัติตาม

เมื่อความรู้สึกชนิดนี้เกิดขึ้น คือ ความรู้สึกที่ยิ่งใหญ่ที่อยากจะเป็นพระเป็นเณรที่สมบูรณ์ ก็จะทำให้เกิดการขวนขวายที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

หลวงพ่อก็อธิวว่า ใครก็ตามที่บวชเข้ามาครองผ้ากาสาวพัสตร์แล้ว มีความคิดอยากเป็นพระเป็นเณรที่แท้จริง ถือว่าเป็นความคิดที่ยิ่งใหญ่ ใหญ่กว่าความคิดที่จะเป็นพระเจ้าจักรพรรดิที่ครองโลกเสียอีก

เพราะความรู้สึกชนิดนี้เมื่อเกิดขึ้นแล้ว จะทำให้เราตั้งใจศึกษาพระธรรมวินัยอย่างเต็มที่ แล้วจะศึกษาด้วยใจรัก มีฉันทะเกิดขึ้นเอง ไม่ใช่ศึกษาด้วยความจำใจหรือจำยอม เราจะศึกษาพระธรรมวินัย และทำกิจของสงฆ์ด้วยความสุข สนุกสนาน และมีความบันเทิงตลอดเวลาที่ได้ยว

เมื่อมีฉันทะแล้ว วิริยะ จิตตะ วิมังสาจะตามมา ธรรมเป็นคุณเครื่องแห่งความสำเร็จ ที่ทำให้เราเป็นพระเณรที่สมบูรณ์ ก็เกิดขึ้นตามมาเป็นลำดับ

เมื่อเป็นอย่างนี้ ความปรารถนาของเราที่อยากจะเข้าถึงพระธรรมกาย ก็ดี อยากจะเป็นพระธรรมกายก็ดี หรืออยากศึกษาวิชาธรรมกายก็ดี ความปรารถนาก็จะอยู่ในกำมือ เราจะสมหวังได้ด้วยความรู้สึกอย่างนี้ คือความอยากเป็นพระเป็นเณรที่แท้จริง อยากจะเรียนเพื่อความพ้นโลก

การบวชที่ได้อันสงสอันยิ่งใหญ่

การบวชของเรา ไม่ว่าเราจะบวชช่วงสั้นหรือบวชช่วงยาวก็ตาม หรือบางคนอาจจะลาพักชั่วคราวจากการทำงาน จากการศึกษาเล่าเรียน ที่

เราเรียกว่า บวชช่วงสั้นนั้น เราจะต้องมีความคิดอยากจะเป็นพระเป็นเณรที่แท้จริง มีความตั้งใจทำพระนิพพานให้แจ้งเหมือนกัน การบวชคราวนี้จึงจะมีอานิสงส์มาก อย่าคิดว่าบวชเพียงแค่นี้ผ่าน ๆ ไปวันหนึ่งคืนหนึ่ง กระทั่งครบ ๓ เดือน แล้วจะได้อานิสงส์ใหญ่ อย่าเพิ่งคิดอย่างนั้น

บุญกุศลจะเกิดขึ้น ต่อเมื่อเราคิดอยากเป็นพระเป็นเณรที่แท้จริง แล้วก็ตั้งใจศึกษาพระธรรมวินัย ทุ่มเทศวิจิตรใจประพจน์ข้อวัตรปฏิบัติ ตามแบบแผนที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงวางเอาไว้ และได้มีพุทธานุญาตไว้ ซึ่งเป็นทั้งคำสั่งและคำสอนอย่างนี้

บวชเข้ามาแล้วต้องมีความนึกคิด มีจิตสำนึกอย่างนี้ การบวชในครั้งนี้นឹងจะเกิดอานิสงส์อันยิ่งใหญ่

ไม่ใช่เป็นนักบวชแล้ว แต่ยังมีการกระทำอย่างชาวโลก คิดอย่างชาวโลก ทำแบบชาวโลก อย่างนั้นเขาเรียกว่า เอาผ้าเหลืองมาห่อ ๆ เอาไว้ ยังไม่ได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับผ้ากาสาขาวัสตร์

เพราะฉะนั้น จะบวชช่วงสั้น หรือบวชช่วงยาวไม่สำคัญ แม้จะบวชเพียงวันเดียว ที่เขาเรียกว่า บวชหน้าไฟในงานศพ บวชเพียงวันเดียว แต่อยากให้ผู้ตายได้อานิสงส์มาก พอเริ่มต้นบวช เราก็ต้องมีความตั้งใจที่จะทำพระนิพพานให้แจ้ง จะตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมอย่างเต็มที่ เพราะการประพฤติปฏิบัติธรรมมีอานิสงส์อันยิ่งใหญ่ หากเราทำใจหยุดแค่ประเดี๋ยวเดียว ชั่วระยะช้างกระดิกหู ภูแลลั่น ที่พบความสว่างภายใน อานิสงส์นั้นก็ยิ่งใหญ่ไพศาล ยิ่งกว่าการสร้างโบสถ์ สร้างวิหารหลายหลังทีเดียว เพราะฉะนั้นแม้บวชเพียงวันเดียวก็ให้มีความคิดอย่างนี้

ลูก ๆ ที่ลามาบวช ๓ เดือน ควรจะตระหนักให้ยิ่งกว่านั้นเข้าไปอีก หรืออย่างน้อยก็คิดอย่างนั้น จึงจะได้อันิสงส์ใหญ่ติดตัวไป เมื่อลาสิกขาไปแล้ว จะได้มีความปิติ ภาควุฒิใจ และมีความสุขทุกครั้งทีนึกถึง

ยามใดระลึกย้อนหลังว่า เราได้ลาครอบครัว ลาที่ทำงานมาบวชเป็นเวลา ๓ เดือน ตลอดพรรษาเราได้เป็นพระแท้ ตั้งใจศึกษาพระธรรมวินัย ปฏิบัติตามข้อวัตรปฏิบัติ ตามคำสั่งคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อย่างเต็มที่

นึกถึงที่ไรก็นำมาซึ่งความชื่นใจ ปลื้มใจ แล้วก็ภาควุฒิใจทุกครั้ง เพราะเราไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่า คนอย่างเรานี่หรือจะทำได้แบบนี้ได้ แต่เราก็ได้ทำไปแล้ว และทำได้ด้วยความชื่นบาน

ตื่นจากจำวัดเห็นผ้าเหลืองห่มคลุมกาย วิญญาณของความเป็นพระเป็นเถรก็สวมใส่อยู่ในกายในใจของเราตลอดเวลา ทั้งวันเราก็ประพฤติปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จนกระทั่งเข้าจำวัด ภาพเหล่านี้ก็พรุ้งพรุนายมาให้เห็น เป็นภาพการสร้างบารมีอันงดงาม นึกถึงที่ไรเราก็ปลื้มปิติ มีความชื่นบานรำไป

แม้ลาสิกขาไปแล้ว ก็ยังเห็นคุณค่า เห็นประโยชน์ของพระศาสนา ก็จะช่วยกันยกย่องสรรเสริญคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ช่วยกันทำนุบำรุงพระพุทธศาสนากันสืบต่อไป

การบวชด้วยความตั้งใจเป็นพระแท้มีอันิสงส์มากอย่างนี้ และไม่ใช่แค่นั้น ยังเป็นพลปัจจัยส่งผลไปถึงภพชาติต่อไปในอนาคต ให้เราได้เกิดในบวรพระพุทธศาสนา ได้เดินในเส้นทางพระนิพพานของพระอริยเจ้าต่อไปอีก

ส่วนผู้ที่ตั้งใจบวชอุทิศชีวิต เพื่อที่จะศึกษาวิชาธรรมกาย เมื่อบวชเข้ามาแล้วก็ต้องตั้งใจทำให้เต็มที่เต็มกำลัง สิ่งใดที่เป็นข้าศึกต่อการเข้าถึงวิชาธรรมกาย ก็พึงละเว้นสิ่งนั้น สิ่งใดเป็นเครื่องส่งเสริมต่อการศึกษาวิชาธรรมกาย เราก็ทำสิ่งนั้นให้เพิ่มพูนทวียิ่ง ๆ ขึ้นไป

๙๐ วัน ช่วงเวลาแห่งเพชรพลอย

ภายในพรรษานี้ เรามีเวลาจำกัดแค่เพียง ๙๐ วันเท่านั้น ประเดี๋ยวเดียวก็ออกพรรษาแล้ว ให้ลูกทุกรูปใช้เวลานี้อย่างเต็มที่ ๙๐ วันนี้ ให้เป็นช่วงเวลาแห่งเพชรพลอย คือ ให้มีคุณค่าสูงสุดสำหรับชีวิต ให้ตั้งใจประพฤติข้อวัตรปฏิบัติต่าง ๆ ที่สงฆ์กำหนดไว้ให้ดี รักษาศีลให้บริสุทธิ์ บริบูรณ์ ทำสมาธิให้แจ่มแจ้ง เพราะสมาธิเป็นบ่อเกิดแห่งปัญญา จะเป็นจุดเชื่อมโยงของทุกสิ่ง

เพราะฉะนั้น พรรษานี้พึงตั้งใจฝึกฝนอบรมตนเองอย่างเต็มที่ ทำให้หยุดนิ่งให้เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ ไม่ว่าเราจะมีภารกิจอันใดก็ตาม อย่าให้สิ่งเหล่านั้นมาเป็นข้ออ้างหรือเงื่อนไข ที่จะทำให้เราเกียจคร้านในการฝึกฝนใจให้หยุดให้นิ่ง หยุดนิ่งนี้แหละจะทำให้เกิดปัญญา เกิดความสุขภายใน อันเป็นแหล่งประชุมแห่งคุณธรรม ความดีงามทั้งหลาย และอานุภาพทั้งปวง

ดูอย่างหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ครูบาอาจารย์ของเราเป็นแบบอย่าง ท่านมีปิติ มีความสุขอยู่กับใจหยุดใจนิ่งตลอดเวลา และสรรเสริญคำว่า **“หยุดเป็นตัวสำเร็จ”** ท่านสรรเสริญคำนี้ตลอดชีวิตของท่าน

แม้ใครมีภารกิจอันใดก็ตาม จะศึกษาเล่าเรียน จะทำหน้าที่เป็นครูบา อาจารย์เขา หรือช่วยเหลือกิจการงานส่วนรวมของพระศาสนาก็ตาม อย่าให้สิ่งเหล่านั้นเป็นอุปสรรคหรือข้ออ้าง ที่จะทำให้เราเกียจคร้านในการทำใจหยุดใจนิ่ง

กิจวัตรกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลวงพ่อบริจาคหมายให้หมู่คณะทำนั้น ล้วนเป็นบุญเป็นกุศลที่จะคอยเกื้อกูลสนับสนุน ให้เราได้เข้าถึงวิชาธรรมกายอย่างแท้จริงทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นอย่าหลีกเลี่ยงที่จะทำกิจวัตร กิจกรรมเหล่านั้นนะลูกนะ ให้เราทำกิจวัตรกิจกรรมต่าง ๆ ควบคู่กันไปกับการประพฤติปฏิบัติธรรม

อย่างเช่น เราเป็นนักเรียนต้องเรียนพระปริยัติธรรม และหลวงพ่อดังเป้าให้สอบให้ได้ยกชั้น เราก็อุ่มห่อชีวิตจิตใจ เพื่อการศึกษาพระปริยัติธรรมให้เต็มที่ ศึกษาพระบาลีให้เต็มที่ สอบยกชั้นให้ได้ควบคู่กับการปฏิบัติธรรม ให้ทำไปพร้อม ๆ กันอย่างนี้

ยกชั้นพระบาลี

พูดถึงการศึกษาพระบาลีนั้น เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง นอกจากเราจะได้รับความรู้ทางด้านอักษรศาสตร์แล้ว ยังได้ทราบถึงแนวทางที่จะดำเนินชีวิตตามคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งจะทำให้เราพ้นโลกได้ มีสิ่งที่ดีงามที่ซ่อนอยู่ในภาษาบาลี ที่เก็บรักษาคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเอาไว้อีกมากมายก่ายกองทีเดียว

หลวงพ่อยังนึกเสียดายว่า หลวงพ่อบริจาคไม่มีโอกาสได้ศึกษาภาษาบาลี พอบวชได้วันหนึ่ง รุ่งขึ้นอีกวันหนึ่งก็ต้องสร้างวัดเรื่อยมา และต้องสอนธรรมปฏิบัติอย่างเดียว ไม่มีเวลาศึกษาพระบาลี เพราะฉะนั้นลูกรูปไหน

เป็นผู้มีบุญที่ได้มีโอกาสศึกษาพระบาลี ก็ขอให้ศึกษาแทนหลวงพ่อกับด้วย
ศึกษาให้เต็มที่ และสอบยกชั้นให้ได้

การสอบยกชั้นนี้เป็นเรื่องปกติของการศึกษา ไม่ว่าจะอยู่ทางโลก
หรือทางธรรมก็ตาม ทางโลกเมื่อเรียนไปแล้วก็ต้องสอบให้ได้ สอบไม่ได้
ก็ต้องซ้ำชั้น ต้องเสียเงินเสียทอง เสียเวลา เสียอารมณ์ เสียกำลังใจ เสีย
อะไรอีกเยอะแยะ เพราะฉะนั้นทางโลกเขาก็ต้องสอบให้ได้

ทางธรรมก็เหมือนกัน เราเรียนบาลีกันปีหนึ่งมี ๒ วิชาบ้าง ๓ วิชา
บ้าง อย่างมากที่สุด ๔ วิชา มีไม่กี่วิชาแค่นี้เอง และเป็นวิชาที่น่าเรียน
น่าศึกษา เพราะเกี่ยวข้องกับวิชาของเราเสียด้วย ก็ควรจะทุ่มเทจิตใจ
ศึกษาให้เต็มที่ สอบให้ได้

ถ้าลูก ๆ ที่เป็นนักเรียนมีความคิดอย่างนี้ หลวงพ่อก็คงจะสอบ
ยกชั้นได้สำเร็จอย่างแน่นอน ให้เกิดเป็นความอัศจรรย์ของการศึกษาพระ
บาลี ซึ่งการสอบได้ยกชั้นจำนวนเป็นหลักร้อยอย่างนี้ยังไม่มีเคยมีมาก่อน
ตั้งแต่สร้างชาติสร้างแผ่นดินมา ตั้งแต่มีพระพุทธศาสนาปักหลักในชาติ
ของเรา เราก็จะได้สร้างความอัศจรรย์นี้ให้บังเกิดขึ้น และทำให้เกิดขึ้น
ทุก ๆ ปี จนกลายเป็นเรื่องปกติทีเดียว

ถ้าเราทำได้ การสอบได้ยกชั้นนี้ก็จะมีส่วนต่อการคณะสงฆ์ทั่วทั้ง
สังฆมณฑล เขาจะหันมาตื่นตัวศึกษาพระบาลีกันอย่างเต็มที่ แทนที่จะ
ไปศึกษาเอาวุฒิปริญญาเทียบกับทางโลก ก็จะหันมาศึกษาพระบาลีกัน
อย่างจริงจัง

เมื่อพระเถระสนใจศึกษาพระบาลี ก็จะมีความรู้แบ่งปันให้กับญาติโยม
ที่สนับสนุนเรา พระพุทธศาสนาจะได้เจริญรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นไป

บริหารเวลาให้เป็น

ส่วนในเรื่องกิจวัตรกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้จัดเอาไว้ก็ไม่ใช่เป็นอุปสรรคสำหรับการศึกษา การปฏิบัติธรรมก็ดี หรือการทำงานส่วนรวม การปิดกวาดเสนาสนะก็ดี สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ควรทำ ทำแล้วได้เหงื่อ ได้งาน ได้บุญ ได้ความสำราญใจ ทั้งบุญ ทั้งเหงื่อ ทั้งงาน ทั้งความสำราญใจไปพร้อม ๆ กัน

การออกกำลังกาย คือ การทำให้ร่างกายของเราสดชื่นกระปรี้กระเปร่า การไม่ออกกำลังกาย คือ การทำร้ายตัวเอง ทำให้เลือดลมในตัวของเราเดินไม่สะดวก ร่างกายก็จะเจ็บไข้ได้ป่วย เพราะฉะนั้นกิจวัตรกิจกรรมที่จัดเอาไว้ให้มันเป็นไปเพื่อสุขภาพกาย สุขภาพใจ และบุญกุศล ตลอดจนกระทั่งการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขของหมู่คณะ และเป็นประโยชน์ต่อการเข้าถึงวิชาธรรมกายทั้งสิ้น

ส่วนผู้ที่ทำหน้าที่บริหารงานก็ดี หรือทำงานด้านโยธาก็ดี พึงรับทราบเอาไว้ว่า หน้าที่นั้นเป็นส่วนหนึ่งแห่งการสร้างบารมี แต่อย่าให้สิ่งเหล่านั้นมาขัดขวางหนทางแห่งการเข้าถึงวิชาธรรมกาย

แม้จะมีการกิจมากมายเกี่ยวกับเรื่องการบริหารก็ดี เกี่ยวกับเรื่องการบริหารก็ดี หรืองานโยธาก็ดี ถ้าเราบริหารเวลาของเราเป็น หลวงพ่อเชื่อว่า เราจะมีเวลาสำหรับการประพฤติปฏิบัติธรรม เพื่อให้เข้าถึงวิชาธรรมกายอย่างแน่นอน เพราะญาติโยมทั้งหลายที่เขามีการกิจอยู่ในทางโลก เขายังจัดสรรเวลาสำหรับนั่งธรรมะ จนกระทั่งเข้าถึงวิชาธรรมกายได้

หลวงพ่อย้ำว่า เข้าถึงวิชาธรรมกาย ไม่ใช่เฉพาะเข้าถึงธรรมกายอย่างเดียวเท่านั้น

นี่เป็นตัวอย่างที่ดีที่เราควรจะศึกษาและนำมาปฏิบัติ บางอย่างเรา
หากำลังใจในการทำความดีจากญาติโยม บางอย่างเราก็จะต้องสร้างด้วย
ตัวของเราเอง จริง ๆ แล้วกำลังใจที่จะสร้างความดีนั้นมียอยู่แล้ว ภายใน
กลางตัวของเรา เหลืออย่างเดียว คือ ให้นำออกมาใช้เท่านั้น

เพราะฉะนั้น หลวงพ่อหวังว่า ภายในพรรษานี้ ลูกทุก ๆ รูป จะ
ตั้งใจประพฤติธรรมกันอย่างเต็มที่ ให้สมกับที่ได้ตั้งใจบวชเข้ามาในบรร
พระพุทธศาสนา และได้อยู่จำพรรษาด้วยกันที่วัดพระธรรมกายแห่งนี้
เพื่อให้เป็นแบบแผนแบบอย่างที่ดีต่อวงการคณะสงฆ์ต่อไปในอนาคต

หลวงพ่อบ้านวยพร

ในที่สุดนี้ หลวงพ่อขออำนวยพร ขออานุภาพแห่งบุญ บารมี รัศมี
กำลัง ฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ เจริญบารมี ของพระรัตนธาตุ พระพุทธเจ้า
จักรพรรดิ หลวงปู่ดปากน้ำ ภาสีเจริญ และคุณยายอาจารย์มหารัตน
อุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ตลอดจนทั้งธรรมปฏิบัติ และความตั้งใจดีที่จะ
สร้างบารมีของลูก ๆ ทุกรูป

ให้บุญทั้งหมดมารวมกันอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้เป็นดวง
บุญใหญ่ที่มีความสว่างไสวยิ่งกว่าพระอาทิตย์ตอนเที่ยงวัน ให้ดวงบุญ
นี้ขจัดสิ่งที่เป็นมลทินแห่งใจ ขจัดสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความเป็นนักบวช
ขจัดสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงวิชาธรรมกายให้หมดสิ้นไป

ในพรรษานี้ขอให้มีความสุขภาพร่างกายแข็งแรง อย่าเจ็บ อย่าป่วย อย่า
ไข้ ขอให้อยู่เย็นเป็นสุขในธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีความ
สว่างไสวยิ่งกว่าพระจันทร์ในคืนวันเพ็ญ ให้ได้เข้าถึงวิชาธรรมกายทุกรูป
จงทุกประการเทอญ◎

ภาพ : อบรมพระธรรมทายาท ในพื้นที่ ๑๙๖ ไร่